

KLASA:008-01/25-01/04
URBROJ:2170-137-01-25-1
U Rijeci, 29. travnja, 2025.

Sveučilište u Rijeci, kao tijelo javne vlasti u smislu članka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, br. 25/13, 85/15, 69/22 – dalje u tekstu: Zakon), odlučujući o zahtjevu Jure Cara putem portala Imam pravo znati (dalje u tekstu: Podnositelj zahtjeva), zaprimljenom dana 04.04.2025. godine, a kojim je, među ostalim, zatražen pristup informacijama koje se odnose na putne naloge jednog zaposlenika za razdoblje od posljednjih osam godina, uključujući pojedinačne i kumulativne iznose te razloge putovanja, donosi sljedeće:

RJEŠENJE

Odbija se zahtjev za pristup informacijama jer ne postoji pretežit javni interes koji bi nadjačao zaštitu osobnih podataka, a ispunjenje zahtjeva bi predstavljalo nerazmjerno opterećenje za rad tijela javne vlasti.

Obrazloženje:

Podnositelj zahtjeva zatražio je pristup informacijama koje se odnose na putne naloge jednog konkretnog zaposlenika tijela, i to za razdoblje od ukupno osam godina. Traženi podaci uključuju pojedinačne i kumulativne novčane iznose, kao i razloge službenih putovanja.

Tijelo je, nakon razmatranja zahtjeva, utvrdilo kako se tražene informacije odnose na zaposlenika koji ne obnaša javnu dužnost niti ima rukovodeću funkciju. Već samim time postavilo se pitanje zaštite osobnih podataka, budući se radi o podacima koji su izravno povezani s određenom fizičkom osobom čiji je identitet poznat ili ga je moguće izravno ili neizravno utvrditi, čime oni imaju karakter osobnih podataka u smislu članka 4. točke 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. (Opća uredba o zaštiti podataka – GDPR).

Sukladno članku 5. stavku 1. Zakona o provedbi Opće uredbe o zaštiti podataka (NN 42/2018), tijela javne vlasti dužna su osobne podatke obrađivati zakonito, pošteno i transparentno, uz poštovanje svrhe obrade i načela minimizacije podataka. Budući da zatraženi podaci uključuju informacije koje među ostalim otkrivaju kada, gdje i iz kojih razloga je određeni zaposlenik bio upućen i boravio na službenom putu, iz čega se može precizno utvrditi i dinamika njegova izbjivanja od kuće, proizlazi da bi, omogućavanjem pristupa takvim informacijama došlo do obrade osobnih podataka izvan okvira izvorne svrhe u kojoj su prikupljeni te bi se time mogla ugroziti prava i slobode te osobe.

Iz navedenih razloga, tijelo je nastavilo s daljnjom obradom zahtjeva kroz primjenu testa razmjernosti i javnog interesa sukladno članku 16. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, kako bi se utvrdilo postoji li javni interes koji bi opravdao ograničenje prava na zaštitu osobnih podataka.

Slijedom navedenog, tijelo je bilo dužno provesti test razmjernosti i javnog interesa propisan člankom 16. stavkom 3. Zakona. U tom postupku, utvrđeno je kako zatraženi podaci ne predstavljaju informacije od takvog značaja da bi interes javnosti za pristup nadjačao pravo zaposlenika na zaštitu privatnosti. Naime, putovanja na koja se zahtjev odnosi provedena su u okviru redovitog rada institucije, na temelju valjano uspostavljenih procedura koje uključuju višestruke razine autorizacije i kontrole. Dodatno, financijsko poslovanje je predmet internih mehanizama nadzora i postupaka interne i eksterne revizije, uključujući nedavno provedenu sveobuhvatnu vanjsku analizu financijskog poslovanja i rizika neovisne međunarodne tvrtke. Ujedno, tijelo ne raspolaže indicijama niti je zaprimilo prijave koje bi upućivale na sumnju u nepravilnosti u pogledu putovanja zaposlenika na kojeg se zahtjev odnosi.

Nadalje, tijelo je ocijenilo da bi omogućavanje pristupa zatraženim informacijama predstavljalo i nerazmjerno opterećenje za njegov rad, što je razlog za moguće ograničenje prava na pristup informacijama prema članku 18. stavku 5. Zakona. Naime, to bi zahtijevalo retroaktivni i ručni pregled i izlučivanje velikog broja arhiviranih fizičkih i digitalnih dokumenata za duže razdoblje, te njihovu analizu i obradu. Ove aktivnosti bi znatno angažirale ljudske i vremenske resurse tijela, uz značajno ometanje redovitog poslovanja.

Imajući sve navedeno u vidu, tijelo zaključuje kako ne postoje zakonski uvjeti za omogućavanje pristupa zatraženim informacijama. S jedne strane, zaštita osobnih podataka zaposlenika i izostanak pretežitog javnog interesa onemogućuju dostavu traženih podataka, a s druge strane, opseg zahtjeva stvara nerazmjeran pritisak na administrativne kapacitete tijela. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Povjereniku za informiranje u roku od 15 dana od dana dostave ovog rješenja, sukladno članku 25. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Za Sveučilište u Rijeci
V.d. rektora
Prof. dr. sc. Davor Vašiček

